

In Memoriam

Prof. univ. dr. Angheluță Vădineanu

(1946 – 2026)

Comunitatea academică și de cercetare din România își exprimă profunđa tristețe la trecerea în neființă a profesorului universitar doctor Angheluță Vădineanu, unul dintre arhitecții ecologiei sistemice românești și unul dintre promotorii de referință ai dezvoltării durabile în România și în spațiul European.

Profesor emerit al Universității din București, fondator al Școlii de Ecologie Sistemică și Sustenabilitate și creator al unei veritabile comunități academice care îi continuă astăzi opera, profesorul Angheluță Vădineanu și-a dedicat întreaga viață înțelegerii relațiilor complexe dintre natură și societate și construirii unei punți între cunoașterea științifică și responsabilitatea față de generațiile viitoare.

Absolvent al Facultății de Biologie a Universității din București în anul 1972, și-a început cariera într-o perioadă în care ecologia era încă privită ca un domeniu marginal al științelor naturii. Prin talent, perseverență și o remarcabilă capacitate de a vedea dincolo de limitele disciplinelor tradiționale, a contribuit decisiv la transformarea acesteia într-un domeniu integrator, capabil să ofere răspunsuri la marile provocări ale lumii contemporane. Specializările efectuate la Universitatea din Amsterdam, în Statele Unite și colaborările internaționale dezvoltate de-a lungul timpului i-au permis să aducă în România idei și abordări aflate în avangarda cercetării mondiale.

Timp de peste cinci decenii, activitatea sa a fost strâns legată de Universitatea din București, instituție în cadrul căreia a parcurs toate treptele carierei academice, de la asistent universitar la profesor universitar, decan al Facultății de Biologie, conducător de doctorat, director al Școlii de Studii Universitare Doctorale în Domeniul Ecologie și profesor emerit. În această perioadă a creat și dezvoltat Departamentul de Ecologie Sistemică și Sustenabilitate, transformându-l într-un reper național și internațional pentru cercetarea interdisciplinară și formarea specialiștilor în domeniul mediului.

Profesorul Vădineanu a fost însă mai mult decât un cercetător și profesor universitar. A fost un făuritor de instituții și un vizionar. După 1990, într-un moment de profundă transformare a societății românești, a contribuit la edificarea primelor structuri moderne de protecție a mediului, în calitate de Secretar de Stat în cadrul Ministerului Mediului. A participat la elaborarea unor politici, strategii și programe care au stat la baza dezvoltării instituționale a domeniului mediului în România și a susținut constant integrarea cunoașterii științifice în procesul de luare a deciziilor.

Numele său rămâne legat în mod indisolubil de Delta Dunării. Cercetările sale privind funcționarea ecosistemelor acvatice, biodiversitatea și conservarea zonelor umede au contribuit la fundamentarea științifică a procesului prin care Delta Dunării a fost recunoscută ca Rezervație a Biosferei UNESCO și sit de importanță mondială pentru conservarea naturii. A avut un rol esențial în elaborarea primelor planuri de management ale Rezervației Biosferei Delta Dunării și a rămas, până în ultimii ani ai vieții, unul dintre cei mai respectați promotori ai protecției și restaurării acestui patrimoniu natural unic.

Viziunea sa a depășit însă granițele României. În 1992, Universitatea din București a devenit gazda Catedrei UNESCO–Cousteau de Ecotehnie și Sustenabilitate, iar profesorul Angheluță Vădineanu a fost desemnat titularul acesteia. Prin activitatea desfășurată în cadrul rețelei UNESCO–Cousteau, a promovat la nivel european și internațional ideea că viitorul omenirii depinde de capacitatea de a reconcilia dezvoltarea economică cu protejarea capitalului natural și a biodiversității. Relația profesională și intelectuală cu marele explorator Jacques-Yves Cousteau a reprezentat una dintre dimensiunile definitorii ale carierei sale și o sursă permanentă de inspirație pentru generațiile de studenți și cercetători pe care i-a format.

Prestigiul său internațional a fost confirmat de numeroase responsabilități și recunoașteri. A reprezentat România în organisme ale UNESCO și ale Convenției privind Diversitatea Biologică, a contribuit la pregătirea documentelor Conferinței Națiunilor Unite pentru Mediu și Dezvoltare de la Rio de Janeiro și a participat la dezvoltarea unor importante infrastructuri și rețele europene dedicate cercetării biodiversității și sustenabilității.

Pentru contribuțiile sale excepționale, a fost distins cu numeroase premii și onoruri. Printre acestea se numără Premiul „Emanoil Teodorescu” al Academiei Române, acordat pentru cercetările în Delta Dunării, titlul de Doctor Honoris Causa decernat de Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași, precum și Ordinul Național „Pentru Merit” în grad de Cavaler, conferit de Președintele României. La nivel internațional, una dintre cele mai prestigioase recunoașteri a fost acordarea titlului de Ofițer al Ordinului „Golden Ark” de către Casa Regală a Olandei, pentru contribuțiile sale remarcabile la conservarea biodiversității europene și la dezvoltarea programelor de educație pentru sustenabilitate.

Opera sa științifică este impresionantă: sute de lucrări, cărți, capitole și studii publicate în reviste și edituri de prestigiu, participarea la zeci de proiecte europene și internaționale și contribuții esențiale la fundamentarea unor strategii și politici de mediu la nivel național și european. Dar poate cea mai importantă moștenire pe care o lasă în urmă nu este reprezentată de publicații sau distincții, ci de oamenii pe care i-a format. Peste 500 de absolvenți, sute de masteranzi și peste 50 de doctori au beneficiat de îndrumarea sa și duc mai departe valorile pe care le-a promovat: rigoarea științifică, gândirea sistemică, responsabilitatea și respectul pentru natură.

Pentru cei care au avut privilegiul să îl cunoască, profesorul Angheluță Vădineanu va rămâne în amintire nu doar ca un om de știință excepțional, ci și ca un mentor generos, un intelectual autentic și un om care a crezut cu tărie că știința trebuie să fie în slujba societății.

Astăzi ne luăm rămas-bun de la unul dintre marii profesori ai Universității din București și de la unul dintre pionierii dezvoltării durabile în România. Moștenirea sa continuă să trăiască prin școala pe care a creat-o, prin instituțiile pe care le-a construit, prin ideile pe care le-a promovat și prin oamenii pe care i-a inspirat.

Drum lin, Domnule Profesor.

Sincere condoleanțe familiei, apropiaților, colegilor, foștilor studenți și tuturor celor care au avut privilegiul de a-l cunoaște și de a lucra alături de dumnealui.